

[Ministeren for skatter og afgifter]

og beliggenhed og til en i økonomisk henseende god anvendelse. Det vil sige, at der ikke skal tages hensyn til ejerforhold og faktisk anvendelse af grunden.

Det vil endvidere sige, at grundværdien for parcelhuse og rækkehuse m. v., der tilhører almenyttige boligselskaber og andelsboligforeninger, skal ansættes som for tilsvarende arealer, der er udlagt til privat parcel- og rækkehusbebyggelse.

Da arealer til tæt-lav bebyggelse i almindelighed handles til højere priser end arealer til etagebebyggelse, har det pågældende vurderingsprincip medført, at grundværdien for de almenyttige boligselskabers og andelsboligforeningers tæt-lave bebyggelse pr. m² etageareal (boligareal) er ansat langt højere end de almenyttige boligselskabers og andelsboligforeningers etagebyggeri.

Dette har medført en tilsvarende højere grundbeskatning for det tæt-lave byggeri.

Lovforslaget går derfor ud på, at grundværdien for boligselskabernes og andelsboligforeningernes parcel- og rækkehusejendomme m. v. skal ansættes med udgangspunkt i den værdi, grunden vil have, hvis den anvendes til etagebyggeri.

Lovforslaget skal have virkning fra 17. almindelige vurdering, det vil sige, at det får virkning for grundbeskatningen fra 1. januar 1982. Det er derfor vanskeligt at opgøre provenutabet; men med udgangspunkt i grundværdiansættelserne ved 16. almindelige vurdering og de for skatteåret 1980 gældende udskrivningspromiller har statsskattedirektoratet anslået tabet til ca. 60 mill. kr., der fordeles sig med 35 mill. kr. på primærkommunerne og 25 mill. kr. på amtskommunerne, såfremt den foreslåede regel havde været gældende ved 16. almindelige vurdering.

Lovforslaget antages ikke at medføre nævneværdige administrative problemer.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m. v.

(Lovforslag nr. L 140).

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Aktieavancebeskatning m. m.).

(Lovforslag nr. L 141).

De gældende regler om beskatning af aktieavance er gennem de senere år fra mange sider blevet kritiseret for at være for ugunstige i forhold til de regler, der gælder for anden form for kapitalanbringelse, f. eks. obligationer, statsgældsbeviser og pantebreve. Endvidere er de gældende regler blevet kritiseret for at være komplicerede.

Regeringen har derfor lagt vægt på, at der som et led i de erhvervspolitiske foranstaltninger, der blev truffet aftale om mellem regeringen og de 4 forligspartier i maj 1980, gennemføres en lempelse af reglerne om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier. Man har samtidig tilstræbt, at de nye regler bliver væsentligt enklere end de nugældende, hvilket formentlig også kan virke fremmende for interessen i at investere i aktier.

Lovforslaget om en lempelse af aktieavancebeskatningen skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte lovforslag om forhøjelse af skattegodtgørelsen for aktieudbytter.

Den ordning, som lovforslaget indeholder, medfører en væsentlig lempelse af beskatningen af aktieavancer og er samtidig udtryk for en forenkling i forhold til de gældende regler. Hovedpunkterne i ordningen går ud på følgende:

- 1) Fortjeneste ved salg af aktier, som en aktionær har ejet i mere end 3 år, beskattes som hovedregel ikke. Hvis salget sker inden 3 år efter anskaffelsestidspunktet, beskattes fortjenesten som almindelig indkomst.
- 2) Tab ved salg inden for 3 års perioden kan kun fratrækkes i fortjeneste ved salg af aktier. Et udækket tab kan fremføres i 5 år til fradrag i fortjeneste ved salg af aktier. Tab ved salg efter 3 års ejertid kan ikke fratrækkes.
- 3) I hovedaktionær- eller familieaktieselskaber vil overdragelse af en betydelig aktiepost ofte i realiteten være et udtryk for et helt eller delvist salg af virksomheden. I disse tilfælde foreslås beskatning efter en såkaldt værnsregel, hvis afståelsen finder sted efter mindst 3 års ejertid. Værnsreglen finder anvendelse, hvis den skattepligtige ved afståelsen eller på noget tidspunkt i de forudgående 5 år ejer